

عنوان مقاله:

ارتباط بینامتنی سروده های قاصد و حافظ

محل انتشار:

پژوهشنامه ادبیات کردی، دوره 5، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

فاطمه مدرسی - استاد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه ارومیه، ایران

خلاصه مقاله:

در این جستار تلاش بر آن است تا پس از طرح مبانی نظری بینامتنیت و شرح اندکی از زندگی حاجی بکر آقای حویزی متخلص به قاصد، شاعر فارسی گوی کرد عراقی، پیوند و ارتباط غزلیات وی با سروده های حافظ شیرین سخن به شیوه ی توصیفی-تحلیلی بر مبنای نظریه ی بینامتنیت بررسی و تحلیل شود. یافته های پژوهش حاکی از آن است که سبک غزل های قاصد را شاید بتوان به دو دسته ی مستقل و بینامتنی یا مکالمه ی بیناد تقسیم نمود. سبک مستقل و به عبارتی دیگر سبک خودانگیخته ی قاصد در غزل های فراوانی از وی مشهود است. سبکی که با وجود داشتن ویژگی های امروزی به شیوه ی عراقی هم متمایل است و در این شیوه قاصد با داشتن پشتوانه های فرهنگی و تجربی خویش با خواجه ی شیراز و دیگر بزرگان ادب پارسی هم‌نوا می شود. در سبک مکالمه ی بیناد یا بینامتنی گرایش وافر صوری و محتوایی وی را به کلام حافظ می توان دید. در دیوان قاصد حضور و کاربست متن و شعر حافظ به صورت سه مقوله ی بینامتنیت صریح و اعلام شده، بینامتنیت غیرصریح و پنهان شده و بینامتنیت ضمنی است.

کلمات کلیدی:

قاصد، حافظ، بینامتنیت، بینامتنیت صریح، بینامتنیت غیرصریح، بینامتنیت ضمنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1907525>

